

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 35EK/640/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123256364
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6123256364.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: MPV Družstvo, družstvo, Werferova 2582/1, 040 11 Košice - mestská časť Juh, IČO: 50 397 877, právne zastúpený: JUDr. Milan Trnovský, advokát, Štefánikova 4, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 37 979 868, proti povinnému: UNUM DRUŽSTVO, Južná trieda 119, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 50 341 341, právne zastúpený: JUDr. Mikuláš Buzgó, advokát, Štúrova 20, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 31 955 088, o vymoženie 15 780,41 eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Atila Ádám, Čajakova 5, 040 01 Košice, pod sp. zn. 269EX 211/23, o návrhu na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 35EK/640/2023 vydaného vyšším súdnym úradníkom dňa 26.05.2023, takto

rozhodol:

- I. Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.
- II. Súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov sťažnostného konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 26.05.2023 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. V odôvodnení rozhodnutia, aplikujúc ustanovenia § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. 3, § 243p ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie, podaný v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, je nedôvodný. Exekučným titulom v predmetnej exekúcii je rozsudok Okresného súdu Košice II, č.k 33Cb/167/2020-239, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č.k. 4Cob/150/2022-323 zo dňa 25.01.2023. Vo vzťahu k tvrdeniu povinného o podaní dovolania voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach, vyšší súdny úradník uviedol, že Exekučný poriadok síce nešpecifikuje, ktoré konkrétne skutočnosti bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, avšak z dôvodovej správy, literatúry (napr. C.H. Beck, Exekučný poriadok - Komentár, 3. vydanie) či konštantnej judikatúry (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6MCdo 3/2011 z 28.03.2012) vyplýva, že k takým patrí napríklad premlčanie, nedostatok hmotnoprávnej legitímácie, dôvody vyplývajúce z insolvenčného práva, ale aj iné skutočnosti, pre ktoré sa nemala exekúcia vôbec začať (neexistencia exekučného titulu, exekučný titul dosiaľ nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, rozhodnutie nie je materiálne vykonateľné a pod.), a iné. S určitosťou medzi dôvody na zastavenie exekúcie nemožno zaradiť dovolanie, ktoré nemá suspenzívny účinok, a teda skutočnosť, že povinný podal dovolanie nespôsobuje nevykonateľnosť exekučného titulu a nie je ani dôvodom, ktorý bráni vymáhateľnosti exekučného titulu, preto takéto podanie nemá vplyv na prebiehajúce exekučné konanie, ktoré je vedené na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý nebol zrušený, ani zmenený.

2/ V súvislosti s podaným dovolaním by malo vplyv na prebiehajúcu exekúciu podanie návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), resp. až samotné rozhodnutie o takomto návrhu,

čo by malo za následok vydanie upovedomenia o odklade exekúcie podľa § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku súdnym exekútorom. Súdu však nebolo preukázané rozhodnutie dovolacieho súdu o odklade vykonateľnosti exekučného titulu, ktorý by odôvodňoval postup podľa § 61h Exekučného poriadku, teda odklad exekúcie do času, kým nebude rozhodnuté o samotnom dovolaní. Tak ako podanie dovolania, tak aj prípadné podanie návrhu na odklad vykonateľnosti exekučného titulu nie je prekážkou vo vymáhateľnosti exekučného titulu, preto vyšší súdny úradník nepovažoval tento dôvod povinného na zastavenie exekúcie za opodstatnený.

3/ Povinný v rámci návrhu na zastavenie exekúcie poukázal na viaceré skutkové okolnosti, ktoré predchádzali vydaniu exekučného titulu (resp. exekučných titulov), ktoré mali byť zo strany všeobecných súdov nedostatočne preskúmané, a tým spôsobujú porušovanie jeho základných práv. Tieto vyšší súdny úradník nepovažoval za relevantné, a to z dôvodu, že návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, má smerovať proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu, čo znamená, že dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie môže byť existencia tých skutočností, ktoré nastali až po jeho vzniku. Ak by existovali pred vznikom exekučného titulu, nie je možné ich uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Pre pochopenie účelu exekučného konania poukázal na to, že civilné konanie sa delí na základné (vyhľadávacie), v ktorom sa poskytuje procesná ochrana ohrozenému alebo porušenému subjektívnemu právu alebo právom chránenému záujmu, a na vykonávacie (exekučné) konanie, v ktorom dochádza k uskutočneniu núteného výkonu subjektívneho práva z vykonateľného rozhodnutia, ak nebolo povinnou stranou splnené dobrovoľne. Z dôvodu, že v rámci exekučného konania je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia, v tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní. Ak povinný namietala vyššie uvedené, ide o skutočnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu a tieto mali byť zo strany povinného namietané v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu, teda v základnom konaní.

4/ Pokiaľ ide o samotné rozhodnutie všeobecných súdov vyšší súdny úradník dal do pozornosti, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý ho vydal a nemôže naprávať prípadné chyby a nedostatky rozhodnutia, a teda ani rušiť rozhodnutia iných orgánov. Súd je viazaný spôsobilým exekučným titulom, pričom platí prezumpcia správnosti právoplatného rozhodnutia, pokiaľ sa zákonom predvídaným spôsobom nepreukáže opak. Súd má tak za to, že ak povinný vidí nezákonnosť uplatnených nárokov priznaných exekučným titulom (resp. exekučnými titulmi), mal postupovať v súlade s poučením a podať dovolanie.

5/ Nakoľko povinný vo svojom podaní nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu (resp. exekučných titulov), ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu (resp. exekučných titulov), vyšší súdny úradník jeho návrh považoval za nedôvodný a preto ho podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

6/ Voči rozhodnutiu podal povinný sťažnosť. Uviedol, že trvá na dôvodoch zastavenia spočívajúcich v tom, že proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach 4Cob/150/2022 zo dňa 25.1.2023 podal dovolanie. Na Okresný súd Košice II podal v dovolacej lehote dovolanie a do uplynutia lehoty ho doplnil o návrh na zastavenie exekučného konania podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Hlavným dôvodom podaného návrhu bola skutočnosť, že Okresný súd Košice II nevyhovela žiadosti jeho advokáta o odročenie pojednávania v deň vyhlásenia rozsudku, ktorému mal byť v nasledujúci pracovný deň doručený dôkaz, ktorým sa však následne ani krajský súd nezaoberal. Šlo o dôkaz o rozsahu vyvlastnenia, v dôsledku ktorej skutočnosti žalobcovi žiadna ním uplatnená suma peňažného vyčíslenia bezdôvodného obohatenia nepatrí. Celá nehnuteľnosť z PKV 1370 bola vyvlastnená a žiadna zvyšková parcela o výmere 1221 m² nevznikla. Skutočnosť, že vznikol geometrický plán 243-3601-101-84 je rarita, pričom GP vznikol aj v rozpore so Smernicou na vyhotovenie geometrických plánov, pričom uvedený GP vzniknúť ani nemohol. V základnom konaní nemal povinnosť vlastnícke právo preukazovať právoplatným rozhodnutím príslušného súdu. Bol to oprávnený, ktorý ako žalobca mal bezpochybne preukázať svoje vlastníctvo, čo sa nestalo a povinnému nebolo umožnené súdu predložiť dôkaz ohľadne vyvlastnenia. Oprávnený uvádza, že obrana povinného postavená na uznesení II. ÚS 545/2010 zo dňa 9.10.2010 je nesprávna argumentácia, pričom uvádza, že šlo o odlišnú vec, ktorú nemožno aplikovať na daný prípad, aj keď sám v základnom konaní argumentoval rozhodnutiami ÚS SR, ktorými dôvodnosť svojho nároku

preukazoval, pričom nešlo o vec exekučnú, ani vec určovacej žaloby, ale o nesprávne uplatnený nárok v reštitučnom konaní. Z uvedených dôvodov navrhol, aby Okresný súd Banská Bystrica zrušil uznesenie vyššieho súdneho úradníka sp.zn. 35Ek/640/2023 zo dňa 26.05.2023 a rozhodol o návrhu na zastavenie konania a priznal mu náhradu trov.

7/ K sťažnosti povinného sa vyjadril oprávnený tak, že sa stotožňuje s napadnutým uznesením a mal za to, že sťažnosť je nedôvodná. Povinný sa v sťažnosti opätovne a zároveň zmätočne odvoláva na podané dovolanie a na skutkové okolnosti, ktoré boli predmetom riadneho konania. Závery riadnych konaní na príslušných súdoch boli podkladom pre vydanie exekučného titulu, na základe ktorého sa vedie toto exekučné konanie. Exekučný súd má právomoc na výkon rozhodnutia a nie je subjektom oprávneným na prieskum už vydaných právoplatných a vykonateľných rozhodnutí. S vyššie uvedenou argumentáciou sa vecne a logicky vysporiadal exekučný súd v bodoch 23. až 30. uznesenia. Na základe odôvodnenia uznesenia neexistuje žiadna spornosť, resp. možnosť odlišného výkladu a neexistujú ani žiadne okolnosti, ktoré by bránili exekúcii. Povinný si musel a musí byť vedomý toho, že podanie návrhu a následne sťažnosti nemohlo byť spôsobilé na zastavenie tohto konania. Mal na to, že povinný svojimi podaniami vedome spôsobuje obštrukcie v tomto konaní (preberanie listín na posledný deň, podávanie podaní v posledný deň, bezúčelné využívanie akýchkoľvek procesných prostriedkov atď.) s cieľom oddialenia samotnej exekúcie. Preto žiadal súd, aby sťažnosť povinného zamietol a umožnil tak pokračovať v samotnom výkone exekúcie.

8/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

12/ Podľa § 243p ods. 2 Exekučného poriadku v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie podanom do 31. marca 2023, okrem exekučného konania podľa § 243h, sa postupuje podľa doterajších predpisov.

13/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Zároveň sudca poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Aj vzhľadom na skutočnosti uvádzané povinným v sťažnosti sudca nad rámec odôvodnenia rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka dopĺňa nasledovné.

14/ Povinný v sťažnosti zotrval na svojom názore, že podané dovolanie je dôvodom zastavenia exekúcie, pričom mal za to, že vyšší súdny úradník rozhodol nesprávne. V zmysle konštantnej judikatúry (nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/04-70 z 19.05.2004) nie je podanie dovolania voči exekučnému titulu dôvodom zastavenia exekúcie v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku. Správnosť takých záverov potvrdzuje i aktuálne platná rozhodovacia prax ústavného súdu (napr. IV. ÚS 73/2023). V súvislosti s podaným dovolaním voči právoplatnému a vykonateľnému rozsudku, totiž nemožno vopred určiť výsledok konania pred dovolacím súdom. Pokiaľ by dovolací súd dovolanie zamietol, zastavenie exekúcie by sa ukázalo ako nedôvodné, čo by malo za následok neprimeraný zásah do práv oprávneného, ktorý disponuje vykonateľným exekučným titulom. Až v prípade, že by výsledkom konania dovolacieho súdu bolo rozhodnutie, ktorým by bolo dovolaniu vyhovie, t.j. exekučný titul by bol zrušený, nastala by právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie, avšak nie podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, ale podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku (zrušenie exekučného titulu). Z uvedeného dôvodu len samotné podanie dovolania nemá vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu. Súčasne súd k tvrdeniu povinného, že návrh na zastavenie podal v lehote na podanie dovolania, dodáva, že dovolacia lehota nemá žiaden súvis s exekučným konaním a je preto nepodstatné, či návrh na zastavenie exekúcie podal v dovolacej lehote alebo po nej. V súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie sa uplatňujú lehoty uvedené v § 61k Exekučného poriadku, počítané odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

15/ Keďže samotné podanie dovolania nemalo vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia, ktoré je v tejto veci exekučným titulom, naďalej platí, že v zmysle § 228 CSP je také rozhodnutie súdu záväzné pre strany, ako aj pre všetky orgány verejnej moci, vrátane exekučného súdu. V exekučnom konaní (tak ako v každom civilnom procese v zmysle čl. 6 základných princípov CSP) platí, že účastníci majú rovné postavenie, a teda zákon chráni záujmy účastníkov stojacich na strane povinného rovnako ako záujmy účastníkov stojacich na strane oprávneného. V zmysle nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 5/2000 z 13.07.2000 sa „výkon vykonateľného rozhodnutia súdu musí považovať za integrálnu súčasť súdnej ochrany v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, inak záruky, ktorými toto ustanovenie v spojení s ostatnými článkami siedmeho oddielu druhej hlavy Ústavy SR vyjadrujú záujem na ochrane „práva na spravodlivý proces“, by stratili svoj dôvod na existenciu v Ústave Slovenskej republiky. Preto právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR sa nemôže končiť vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne“. Oprávnený, v prospech ktorého už bola exekúcia nariadená, a ktorý disponuje vykonateľným rozhodnutím (exekučným titulom), ktorého vykonateľnosť nebola dovolaním odložená (povinný takú skutočnosť nepreukázal) má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo.

16/ Hoci povinný v sťažnosti uvádzal dôvody podaného dovolania pre (procesné) vady exekučného titulu, takými dôvodmi (námietkami) sa nemôže súd v exekučnom konaní zaoberať. Exekučný súd je povinný rešpektovať právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej moci, inak povedané, exekučný súd nemá oprávnenie exekučný titul vecne preskúmať. Exekučný súd si nemôže prisvojovať postavenie odvolacieho súdu, pretože by sa tým nezákonným spôsobom fakticky rozširovala pôsobnosť opravných konaní, ktorých účelom je v rámci nachádzacieho konania preskúmať možné vecné pochybenie príslušného orgánu, ktorý rozhodnutie vydal. Obsahom rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že všetky vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 20 Cdo 1940/2008). Vzhľadom na uvedené, neboli dôvody dovolania relevantné pre rozhodovanie súdu o návrhu na zastavenie exekúcie.

17/ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne dôvody sudca vyhodnotil sťažnosť povinného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka tunajšieho súdu, sp. zn. 35Ek/640/2023 zo dňa 26.05.2023 ako nedôvodnú a podľa § 250 ods. 1 CSP ju zamietol.

18/ O trovách sťažnostného konania rozhodol sudca tak, že ich náhradu žiadnemu z účastníkov nepriznal, nakoľko povinnému, ktorý nebol v sťažnostnom konaní z úspešný, nárok na ich náhradu nevznikol a oprávnený si ich náhradu neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§